PER GRANES SEMESTER

EN SOMMAR-IDYLL

AV

ELISABETH KUYLENSTIERNA-WENSTER

(Forts. fr. föreg. nr.)

Per Grane tyckte, att spriten borde ånga ut blåa dunster där inne i det lilla, kvava rummet, och han ryckte föraktligt på axlarna åt manfolket, som stålsatte nerverna med spirituosa. Själv drack han gärna ett glas gott vin till måltiderna och i ett muntert lag deltog han utan opposition i pokulerandet, men därmed basta. Att icke kunna se ett bord utan att vilja ställa flaskor och glas på det, betraktade han som en kvarstående barbarism.

Under en parapiy fnittrade några ungdomar. De hade makat sig in i ett skyddat hörn, och mellan skrattexplosionerna hörde Grane, att de lade planer för midsommaren. "Vi ska ha väldigt livat", utbrast en ljus flickröst, "jag tänker samla alla ungarna på hela ön kring majstången. Vi flyttade ju dit i maj, och jag har redan gjort mig bekant med småttingarna. Jag är så gräsligt förtjust i barn".

— Men Elsa, vad säger du, inföll lätsat förebrående en stockholmsdialekt av det slag som för tanken på manicure och brijiantinbehandlat hår, "du är ju bara aderton år än, kära barn".

Fnitter igen i trion. Den tredje var till synes mest regnrock, men när Grane i detsamma vände sig om för att finna en torr stol och en filt att svepa om henne, reste regnrocken sig i prydlig längd, stjälpte en grå resmössa över snaggklippt hår och förklarade, att han måste röra litet på sig — gå upp på kommandobryggan. Ville inte flickorna med. Det var ändå stätligt att se sjön i uppror.

— Jag vill gärna, förklarade den barnkära Elsa, som Grane identifierade henne. Jag tänker alltid på en vild häst, som rusar fram, vitskummig, med fradga omkring munnen och flygande man. Det är så stiligt!

— Usch, det är ruskigt, sade stockholmskan, förmodligen syster till regnrocken efter prononciationen att döma, fastan hans uttal var käckare. Jag går ned i hytten ett slag och sover. Ni får vacka mig, när vi äro framme.

Framför den väl inpackade Grane togo ungdomarna sin väg. Barnkära Elsa var en liten smidig tös med ett finhylt, täckt ansikte och vågigt, ljusbrunt hår. I ivern att komma fort, något friskt ungdom alltid instinktivt är angelägen om, råkade hon snudda vid häradshövdingens fot.

— Förlåt! En mjuk och flickaktig nigning.

Per Grane måste hala fram en bekvämt instoppad arm och lyfta på mössan. Hon hade en vacker blick och visst s. k. granna ögon. Den långbenta regnrocken pilade efter. Det brann väl i knutarna, men en präktig pojke såg han ut att vara. Tre, fyra år äldre än "sonen" antagligen. Om fyra år — ett leende glider förväntansfullt genom Per Granes tankar, då är han kanske långt ute i världen för att visa gossen livets stora segelled. Och han skall också ha lust att se själv. Egentligen blir det två ynglingar, som följas åt, ty har han icke sin egen ungdomsglädje onyttjad inom sig likt ett helgplagg, vilket det aldrig varit bruk för? När utlusten var klarögd iver, hade han dåligt råd att tillfredsställa den, och sedan lade sig vanans flegma hämnande över nya intressen. Han betraktade sig också åldrad. Vad tjänade det till, att han, gamle enstöring, tog vyer av brokiga storstäder, pittoreska byar och liknande turistföremål?

Det hade blivit tomt därborta i hörnet efter ungdomen. Deras munterhet lättade upp i regntjockan, och särskilt barnkära Elsa fick ett visst intresse, därför att hon hörde till ön. Det var icke fritt, att den befängda idén så att säga ruskade Grane i armen: "Gå du också upp på kommandobryggan ett slag. Varför sitter du egentligen här och kurar?"

Han sträcker på benen och stryker resolut av filten. Kungsön kan inte vara långt borta. Det är möjligt, att han kan se den från överdäck. Uppför den blöta trappan bär det mekaniskt. Längst fram ser han två skuggor skymta, en liten och spenslig med utsträckt, pekande arm, en lång och kraftig med händerna i två fickbrunnar. Det är naturligtvis ön hon pekar ut för regnrocken. Lycksalighetens ö, tänker Grane förstnödligt; så hör han:

— Och kandidaten skall tro, att det är härligt där ute på udden, där de gräft upp en folkungaborg alldeles invid stranden. Där ska vi sitta, när ni läser svensk litteratur med mig. Då får jag bestämt lätt att fatta. Tycker inte ni också, att man lär sig bättre, när man är omgiven av något vackert?

— Jag vet inte. Det distraherar väl snarare.

Grane har liksom skjutits fram till dem av ett ofrivilligt behov att lyssna till unga, starka röster, och han hör vart ord. Han ser också, vad det är för vackert, som distraherar kandidaten. Är hon slipad eller naiv, barnkära Elsa?

I detsamma vänder sig tösen om och ser rakt på honom med en stor, klar blick, vilken man tycker sig kunna följa ända in i hennes väsen, så djup och fast är den. Sekunden efter viskar hon förstås sitt omdöme om honom, Per Grane, till långbeningen. Häradshövdingen kallar henne småförargad "en flickslinka" och vandrar bort över det blöta däcket. Hur betraktade en adertonåring honom, månntro? Något styggt eller dumkvickt hade hon nog inte sagt, ty kandidaten tittade endast som hastigast — utan intresse.

Äntligen lade båten till vid Kungsöns brygga, där ett fåtal stego av. En dam, som i all sedlighet verkade uppskörtad ända till huvudet, varav mest bara en nästipp förevisades, klev fram till Grane — en smula tveksam, trots att det icke fanns någon annan att välja på.

— Ursäkta, är det häradshövding Grane?

— Ja, det är jag.

Han lyfte på hatten och förmodade, att han bort känna igen det inkapslade föremålet som en av barndomsvännerna, men kom sig icke för att utforska kappan, hann icke häller, ty nu blev det böljande liv inne i schalhyllsorna med anledning av en hand, som skulle fram.

— Välkommen då, kära Per. Jag är Agnes. Ester ville så gärna kommit med själv, men hon hade litet stök för sig.

— Föralldel, sade Per Grane, Agnes skulle inte häller. — — —

Här avbröts han av ett klingande: "Goddag moster lilla! Får jag kanske presentera med detsamma: Min skolkamrat Tyra Lidner och kandidat Lidner. Är inte Greta nere?

Den frågan fick hon endast besvarad därav, att ingen Greta syntes till, ty fröken Rydell skyndade att föra presentationen vidare till Per. Det fick gå hastigt för regnet sksull, och när hon kom till: "Och det här är Elsa, Esters älsta lilla flicka", var Per sedan på väg mot det väntande åkdonet.

Skydd erbjöd visserligen icke den öppna vursten, där man fick krångla sig upp på en bänk så sluttande, att den hotade vräka av den åkande vilket ögonblick som helst, men häradshövdingen tyckte ändå, att det var ett närmande till tak över huvudet.

Tre, fyra likadana vurstar stodo i rad och väntade resande. Under den uppspända paraplyn stirrade Grane på de lantliga körsvennernas fysionomier. Det kunde ju hända, att den där fräkniga ynglingen med de pigga ekorrögonen vore... Eller den där! En humlestör med ängsligt smala axlar! Fillus meus, var är du, undrade han, medan de skakade framåt en lerig väg, omgiven av tät skog, där det dock ofta ljusnade för en uthuggen gata. När han nu återsåg ön, mindes han ytdligt dess särdrag, fastän folkungaborgen, som Elsa talat om, hade icke varit uppgrävd på den tiden.

Ungdomen var tystare än på ångbåten; moster Agnes och fröken Lidner konverserade en smula, men rösterna skakades sönder, så att det snart blev för tröttsamt att skrika sig hes på bagateller. Ungefär mitt på ön stannade vursten utanför en grönmålad grind vilken hästen tog för färskt foder, men hejdades av körsvennen med ett vresigt: "Är-du dum!"

— Så, nu äro vi hemma och välkomna allesammans, sade moster Agnes.

Första intrycket var gammaldags hemtrevnad. En stor, nykrattad gård med diverse blomstergrupper. På ömse sidor gräsmattor, där knotiga fruktträd sträckte ut seniga armar till valv. En kaprifoliekiädd, konstlöst upptimrad veranda omramade änkeprostinnans knubbiga lilla figur. Trots regnet sken hennes rödblommiga ansikte under det mittbenade, tjocka håret. Hon hade stora friska tänder innanför ännu fylliga läppar, och blicken lyste med den muntra, barnsliga glansen hos små julljus, alldeles som de gjort hos den Ester Grane mindes från förr.

— Usch ett sådant väder ni råkat ut i, mina kära vänner, ropar hon beklagande och med utsträckta händer, det var då för tråkigt! Välkomna skulle jag väl säga. Kära Per, att vi skulle ses igen! Ja, ja, det är så det: människan spår och Gud rår. Men stå nu inte här och frys. Vi ha kaffet färdigt, stig på för all del!

Agnes hade fått av sig alla hylsorna och stod där vidjeslank och avblekt. Man kom lätt att tänka på potatisblast, vilken starkt utsatts för sol och vind, när man såg henne. Ansiktet var lilablekt, håret grågult, ögonen urtvättade. Den smala, raka näsan bildade ett linjalstreck mellan pannan och de tungga läpparna, men detta obetydliga lilla huvud satt på en vacker, ehuru alltid sedesamt dold hals, och på bysten var icke häller något att anmärka om den ej inmurats i en illasittande, storrutig blus.

Agnes fick i uppdrag att visa Per östra gavelsrummet, där han skulle logera. De passerade en rymlig vind och kommo in iett stort rum med snedtak åt ena sidan, fönster utåt sjön och vid härlig utsikt. Möblemanget var enkelt, men en ljus linnematta och friska, avskurna syrener i en vas på skrivbordet gjorde ett vänligt intryck.

— Per får vara snäll och säga till, om det är något som fattas. Agnes steg in och rätade husmoderligt på ljusen. Vi vill så gärna, att Per skall finna sig här.

— Tack — tack så mycket! Det blir nog bra. Han sneglade mot sängen. Var det resårmadrass, månntro? Mot nattduksbordet. Jo, vattnet i karafinen såg oklanderligt ut. Han drog av vänstervanten, den högra hade redan expedierats. Agnes tog i låset. Hennes kinder hade fått ett par röda fläckar. Rösten var som uppmjukad inifrån, när hon yttrade:

— Ja, Per hörde, att Ester väntar med kaffet. Var så god sedan.

Medan hon gick ned för trappan, gladdes hon fortfarande åt, att hon återsett barndomsvännens hand utan att den haft gyllene boja. Fruktan att bli förlöjligad — om också utan elakhet — hade hindrat henne fråga systern, om Per fortfarande vore ungkarl. Agnes hade flera år skött hushållet för en bror, bosatt på danska landsbygden och då förlorat sina vänner ur skite. — Nu hade brodern gift sig, och Agnes förflyttades till en annan i syskonskaran, som för tillfället behövde henne. Hon var den yngsta av tolv syskon; uppfostran hade hon fått som det föll sig. Föräldrarna voung. Hon fick vårda dem, men icke ro gamla och trötta, när Agnes blev råda vare sig över sin personlighet eller hemmet. Det gjorde en äldre syster. Agnes hörde till dem, som alltid få hålla åt sidan och som därför slutligen glömma, att de en gång styrt ut mot ett mål. Nu småsjöng hön emellertid framför spegeln i sin kammare, den hon för resten delade med Greta, och hon lade i hast om håret, så att det fick bättre fall.

I dag på morgonen, när hon ställt upp syrenerna — de första, som slagit ut i år — i Per Granes rum, hade hon så tydligt sett sig själv som trettonårig flicka. Hon kom springande från prästgårdsträdgården med ett fång syrener och mötte på förstukvisten en nybliven student, som plötsligt lekfullt sköt syrenerna åt sidan, tog henne om kinderna med en smekande åtbörd och log henne in i ögonen.

— Här ser du en, som fått högsta betygen i alla ämnen, du! ropade han och i översvallande glädje tryckte han det lilla flickhuvudet intill sig. Han hade väl kunnat göra detsamma med en katt eller hund eller vad som helst. Per blev så sällan glad, och därför kom glädjen över honom som en yrsel, när den någon gång fick anhalt i hans sinne. Denna hågkomst var ett kvarts sekel snart, men varken förr eller senare hade Agnes fått en smekning av unga, manliga händer, och den, vilkens känslor alltid bo i oeldat rum, blir het också vid drömmen om én värmande eld.

När Per Grane kom ned i salen, återfann han där de tre ungdomarna, förstärkta av Greta. Vidare presenterade Ester två lärarinnor — deras yrke nämndes icke, men var påtagligt — fröknarna Brottberg och Halm, en gammal vitskäggig doktor Anderson och en medelålders fru med en liten flicka. Frun presenterades som "vår kända författarinna", men häradshövdingen bugade obekant både för henne och hennes litterära insats. Gertrud Höjer hette hon. Hennes hälsning verkade förbindligt ointresserad, och hon beklagade rent automatiskt, att han blivit bedragen på den stora njutningen av en vacker sjöfärd.

Så dracks kaffet vid småbord med röda och vita dukar på. Ester skaffade Per en bekväm plats och satte sig hos honom. Han måste för all det smaka på hennes färska småbröd. Hon lade för av alla sorter välment trugande. Under tiden frågade hon efter systrarna med män och barn och undrade, om han mindes det och detta från den tiden de voro unga.

— Per och jag äro årsbarn vi, uppfriskade hon fryntligt hans hågkomst.

— Och nu sitter jag här med två långa flickor, som snart ska ut i världen. Tänk, om den snälla farbror Per kunde veta någon plats åt lilla Elsa. Hon är duktig i räkning och språk. Greta har inte slutat sin skola än. Hon har det så trevligt i Jönköping med kamraterna, och jag är också så nöjd med mitt lilla hem där, bara Ekrotharna — styvbarnen — låte bli att krångla. Men Per reder nog ut'et, tänker jag. Hon klappade honom förtroendefullt på axeln.

(Forts.)

Södra Sverige

(Forts. fr. sid. 6.)

kompletterats, är ett biplan med 130 hästkrafters roterande Thulinmotor och uppnår en hastighet av 215 kilometer i timmen. Den steg till en höjd av 1,000 meter på 2½ minut.

Fem syskon 387 år torde ej höra till vanligheten. Denna höga ålder representeras emellertid av fem syskon i Onsala, Halland, den älsta 81 och den yngsta 73 år. Dessa fem äro följande: f. lotsen Henrik Bruhn, f. fyrmästaren Axel Julius Andersson 79 år, änkefru Justina Olsson 78 år, f. sjökaptenen H. Anderson, Pyksten 76 år och änkefru Antonia Andersson 73 år. Samtliga äro bosatta i sin hemsocken och vid god vigör.

Belöning efter 50 års tjänst. Föreningen i Karlskrona stad för understöd och belöningar åt troget tjänstefolk har haft årsmöte. Förutom de vanliga förhandlingarna förekom även utdelning av tre belöningar för trogen tjänst, och större antal understöd. Föreningen hade i år att utdela en mycket ovanlig belöning, som endast en gång förut utdelats, nämligen belöning för 50 års trogen tjänst i samma familj. Den sålunda hedrade trotjänarinnan var Karolina Sandström, som i ett halvt sekel varit i tjänst hos änkefru Augusta Puke. Belöningen utgick med 100 kr. De övriga belöningarna för 20 års trogen tjänst med 35 kr. och för 10 års tjänst med 25 kronor.

En äkta småländsk kärnkarl är lantbrukaren Karl Magnus Johansson från Havralycke i Urshults församling, Småland. J. är nu 82 år gammal, men ännu vid full vigör och i stånd att ensam sköta sin lilla hemmansdel. Han är och har varit en synnerligen driftig jordbrukare, varom hans gård tydligt bär vittne. Denna gård, belägen i "det steniga Småland", befann sig vid hans tillträde i ett mindre gott skick. Åkrarna voro i hög grad stenbundna och illa hävdade. Med stor energi grep J. verket an och dels djupgrävde och befriade från sten förut odlade områden å gården. Därjämte kan nämnas, att han låt uppföra nya byggnader å sin gård samt anlägga en vcaker trädgård.

Tre unga läkare med namnet Hultén ha nyligen fått medicinalstyrelsens förord till provinsialläkarebefattningar, nämligen doktor Gustaf Hultén i Sollefteå till provinsialläkaretjänsten i Vrigstad; vik. provinsialläkaren Claes Hultén i Vrigstad till provinsialläkaretjänsten i Stegeborg och vik. provinsialläkaren doktor John Hultén i Sorsele till någondera av provinsialläkaretjänsterna i Sorsele eller Stensele, Lappland, vilkendera han önskar. Doktorerna Hultén, som äro bröder, äro hemmahörande i Kråkhult, Hultsjö, där alla barnen, fem söner och tre döttrar, gått studievägen; alla ha lyckats och avslutat studierna och redan vunnit anställningar eller stå färdiga att emottaga sådana. Modern avled i fjol, men fadern, f. nämndemannen A. V. Svensson, lever.

Ölandskvarnar till Skansen. Det har länge varit ett önskemål att till Skansens kulturhistoriska byggnadsbestånd föra en så pass karakteristisk företeelse som en Ölandskvarn. Författaren, amanuensen Anders Billow har varmt tagit till orda för de gamla dekorativa väderkvarnarna, utan vars existens man ej kan tänka sig ett ölandskt landskap. Genom amanuensen Billows förmedling har det nu lyckats Skansen att inköpa tvenne exemplar av de utdoende "ölänningarna". Den ene härstammar från Glömminge och den andra från Torslunda. Redan i början av nästa månad är det meningen att taga itu med uppsättandet av ölandskvarnarna antagligen på den förgjorda del av Skansenområdet, där den lilla utsiktspaviljongen mot Djurgårdsslätten nu står.

Ängelholm missnöjd med sin fiskal. Stadsfullmäktige i Ängelholm och drätselkammarens ordförande samt ett antal stadsfullmäktigeledamöter ha i skrivelse till J. K. uttalat, att stadsfiskalen och stadsfogden i Ängelholm Louis de Flon är i avsaknad av den medborgerliga aktning och det förtroende från samhällsmedlemmarnas sida, som hans tjänsteställning oundgängligen kräver. Hr. de Flon har, heter det i anmälan, såväl i som utom tjänsten vid upprepade tillfällen låtit komma sig till last sådant, som jämväl för en person utan hans officiella ställning torde vara ägnat att förverka samhällsmedlemmars förtroende. Anmälarna anse sig genom sin anmälan främja ett allmänt intresse av synnerlig vikt samt hysa den bestämda övertygelsen, att de företräda det stora flertalet samhällsmedlemmar. De hemställa, att J. K. måtte vidtaga erforderliga åtgärder.

Barn äro särskilt utsatta för att få mask i sitt system.

Växten hos ett barn, som plågas av mask, är starkt hämmat. De flesta barn — hur rena de än hållas av sina mödrar — stoppa nästan allt möjligt i munnen och särskilt gäller det småbarn. I många fall ådraga de sig åtskilliga sjukdomar på detta sätt. Bland det mest farliga i detta hänseende är att barnen därvid får s. k. "Pin", "Beef", "Pork", "Round", "Hook" eller ringmask i systemet. Ett barn som fråntages en del av sin näring genom ringmask, får skada för hela livet av dessa parasiter. Därför bör man vara mycket försiktig. Ett säkert tecken är passerandet av små delar av mask och et tantydande tecken är förlusten av appetit, som då och då är förbundet med hungerbegär, belägd tunga, halsbränna, ont i magen, kravlande förnimmelse i inälvorna, förhindringar i strupen, stadig spottning, smärtor i rygg och lemmar, svindlande huvudvärk, matthet då magen är tom, mörka ringar under ögonen, konvulsioner och eleptiska anfall, kramp o.s.v. I många fall har orsaken till död eller sinnessvaghet kunnat ledas tillvaron av mask. Barn, som lida av mask, ha som regel ej lust att leka med andra barn. De bli stilla, melankoliska, tidtals mycket nervösa, otillfredsställda, och peta beständigt i näsan. Tanoide är avsett att driva masken ur systemet. Det brukas allmänt i Europa för detta ändamål. Om ni misstänker att ert barn är angripet av denna fruktansvärda pest, beställ en full behandling av Tanoide för tio dollars samt 64 cents, halv behandling $7.25, som sändes strax efter mottagandet av money order eller bank draft. Bliv fri från denna pest. Man kan ej njuta av livet, medan dessa parasiter gnaga. Tanoide säljes endast av Laxal Medicines Co., K-58, Laxal Bldg., Forbes & Moultrie Sts., Pittsburgh, Pa. Försäkring på paket 25c. extra. Inget C.O.D. till Canada.

Köp Edra biljetter genom

P. M. DAHLS STEAMSHIP AGENCY

325 LOGAN AVE., :-: :-: WINNIPEG, MAN.

"Pionjären inom de skandinaviska ångbåtsagenturerna i Canada"

För sådana som önska sända efter släktingar eller vänner från Sverige meddelas, att vi representera alla engelska linjer såväl som alla skandinaviska. Och i förbindelse härmed önska vi framhålla, att för sådana, som önska begagna sig av de engelska linjerna, kan en reduktion i biljettpriset uponås på följande sätt:

Biljettprisen med de direkta linjerna från New York till Winnipeg äro omkring $65 för järnvägsbiljett. Detta pris gäller om man sänder biljetter med någon av de direkta skandinaviska linjerna och adderar man $105.50 för oceanbiljetten, får man ett totalbelopp av $170.50.

Med de engelska linjerna gälla följande priser för resande från de skandinaviska länderna:

Oceanbiljett — $100.50; järnvägsbiljett från Quebec eller Montreal—$35. Summa $135.50. Alltså en besparing av $35 för var biljett.

Det är att märka, att detta endast gäller för dem, som resa från Canada och till Sverige. I sista fallet betalas full järnvägsbiljett.

Vi stå till tjänst med anskaffandet av pass och vilja gärna giva alla nödiga upplysningar till dem, som önska resa till eller från Sverige. Vi våga påstå, att vi äro i tillfälle att ge bättre råd och vägledning för Sverige-resande än till exempel en agent, som sitter på någon liten järnvägsstation här eller där i Canada.

Vi besvara med nöje alla förfrågningar. Men vi göra detta med det mål för ögat, att vi önska sälja biljetterna till dem av våra landsmän, som göra dessa förfrågningar.

dessa saker. Och det vore väl för alla parter, om vi också hade det nöjet

Vårt kontor mottager dagligen förfrågningar i stort antal angående att sälja biljetterna till alla, som hos oss få sina upplysningar.

KURSEN PÅ NORSKA KRONOR STIGER

Den svenska kronan står nu i pari, eller däromkring, varför svenskar skola finna det fördelaktigt att köpa norska kronor och placera dem i norska banker. Vi vilja återigen framhålla, att pängar, som sändas genom oss, garanteras absolut mot förlust. Alla penningförsändelser, som komma till oss, äro **inom 24 timmar** efter dess mottagande på väg till sin bestämmelseort.

Här giva vi ett exempel, som visar förmånen av att placera ert kapital i norska kronor jämfört med de svenska i närvarande stund:

En man från västra Canada sände härom dagen till mig $1,005, för vilket han erhöll 5,100 kronor. Om denne man sänt sina pängar direkt till Sverige för att deponeras i en bank där, så skulle han för samma summa ha erhållit 3,618 kronor. Följaktligen gjorde han en vinst av 1,482 kronor. Detta är en mycket avsevärd vinst, samt visar att det är klokt för svenskar, som önska att göra pängar på växelkursen, att köpa norska kronor och deponera dem i av norska regeringen garanterade banker, vilka erbjuda absolut säkerhet av norska staten.

Räntan i de norska bankerna är från 5 till 5½ procent. Den sistnämnda räntesatsen gäller placeringar på sex månaders uppsägning.

Vi rekommendera på det kraftigaste till det svenska folket i Canada att begagna sig av detta tillfälle att göra en ansenlig summa pängar på en ren penningtransaktion under full garanti. Alla våra remissor äro garanterade av Royal Bank of Canada.

När värdet på den norska kronan åter går upp, vilket det är tvunget att göra, kan han ej allenast inhösta en direkt god förtjänst, utan hans pängar ha under tiden dragit en ränta av 5 procent på vanlig räkning och 5½ på sex månaders uppsägningstid.

AVGÅNGSTIDER FRÅN NEW YORK:

Swedish American Line

STOCKHOLM	Maj 27	DROTTNINGHOLM	Sept. 9
DROTTNINGHOLM	Juni 10	STOCKHOLM	Sept. 30
STOCKHOLM	Juli 8	DROTTNINGHOLM	Oct. 21
DROTTNINGHOLM	Juli 29	STOCKHOLM	Nov. 11
STOCKHOLM	Aug. 19	DROTTNINGHOLM	Dec 9
		STOCKHOLM	Dec. 23

Scandinavian American Line

OSCAR II	Maj 18	HELLIG OLAV	Aug. 31
UNITED STATES	Juni 1	FREDERIK VIII	Sept. 12
HELLIG OLAV	Juni 8	OSCAR II	Sept. 21
FREDERIK VIII	Juni 20	UNITED STATES	Oct. 5
OSCAR II	Juni 29	HELLIG OLAV	Oct. 12
UNITED STATES	Juli 13	FREDERIK VIII	Oct. 24
HELLIG OLAV	April 27	OSCAR II	Nov. 2
HELLIG OLAV	Juli 20	UNITED STATES	Nov. 16
FREDERIK VIII	Aug. 1	HELLIG OLAV	Nov. 30
OSCAR II	Aug. 10	FREDERIK VIII	Dec. 7
UNITED STATES	Aug. 24	OSCAR II	Jan. 2, 1923

NORWEGIAN AMERICAN LINE

BERGENSFJORD	Juni 9	BERGENSFJORD	Sept. 1
STAVANGERFJORD	Juni 30	STAVANGERFJORD	Sept. 22
BERGENSFJORD	Juli 21	BERGENSFJORD	Oct. 13
STAVANGERFJORD	Aug. 11	STAVANGERFJORD	Nov. 3
		BERGENSFJORD	Nov. 24
		STAVANGERFJORD	Dec. 9

Skall ni sända efter släktingar eller vänner i vår?

Som ni väl vet, finnes det nu nya immigrationsbestämmelser. Ja, nya kunna de väl knappast kallas, ty de ha varit gällande från september i fjol. Vi kunna emellertid hjälpa er med de dokument, som behövas, samt ge er alla upplysningar angående resan. Våra representanter i New York, Halifax och Montreal skola se till att passagerare inregistrerade genom oss sändas väst över med det snabbaste tåg och den mest direkta routen.

Skriv genast till oss efter alla upplysningar. Skriv i dag till

P. M. DAHL STEAMSHIP AGENCY

325 Logan Avenue, Tel.: A 9011 Winnipeg, Man.

År 1921 sändes över 500,000 kronor, säger över femhundra tusen, eller över en halv miljon, genom oss. Över 100 personer kommo från Sverige.